



си каквито щешъ и колкото щешъ! Тѣ сега сж живи. Тая нощъ всички играчки по цѣлия свѣтъ оживяватъ.

Въ това време Бимъ Бамъ Бумъ и други джуджета приготвяваха едно червено автомобилче за Итко и Лилянка. Едни джуджета лѣскаха автомобилчето, други наливаха бензинъ, трети помпаха гумитѣ му. Следъ това джуджетата започнаха да носятъ и слагатъ въ автомобилчето: шоколади, захарни човѣчета, медени тортички, кошнички съ ягоди, малини, грозде и още много други чудни нѣща.

— Готово е всичко, — рече Бимъ Бамъ Бумъ, като посочи автомобилчето. Итко и Лилянка цѣлунаха ржка на Дѣдо Коледа, сбогуваха се съ веселитѣ джуджета и скочиха въ автомобилчето.

Итко намѣсти Лилянка, загърна я въ едно бѣло като снѣгъ кожухче отъ най-скжпи кожи, седна при кормилото на автомобилчето и едвамъ успѣ да извика „сбогомъ“, автомобилчето загърмѣ и полетѣ: презъ коридоритѣ на двореца, презъ външнитѣ врата, презъ полянката.

Следъ тѣхъ се проточиха още десетина автомобилчета пълни съ какви ли не играчки и подарѣци дадени отъ Дѣдо Коледа за Итко, за Лилянка и за всички тѣхни другарчета.

Въ зори децата пристигнаха у дома.

Итко скочи отъ автомобилчето, хвана за ржка Лилянка, бързо влѣзоха въ стаята и извикаха:

— Добро утро, мамко, добро утро, татко!

— Добро утро, милички, — извикаха майка имъ и татко имъ. — Ахъ, дойдохте ли си! — И се спуснаха, пригърнаха и зацѣлуваха децата си.

Александъръ Спасовъ

К Р А Й

